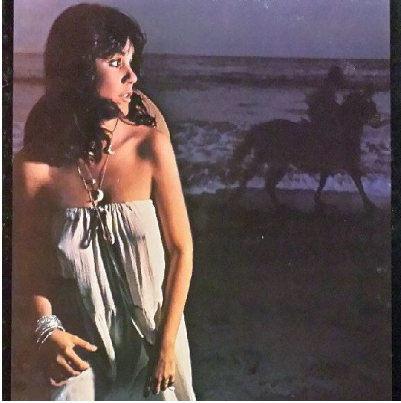




Linda Ronstadt â?? een biografie

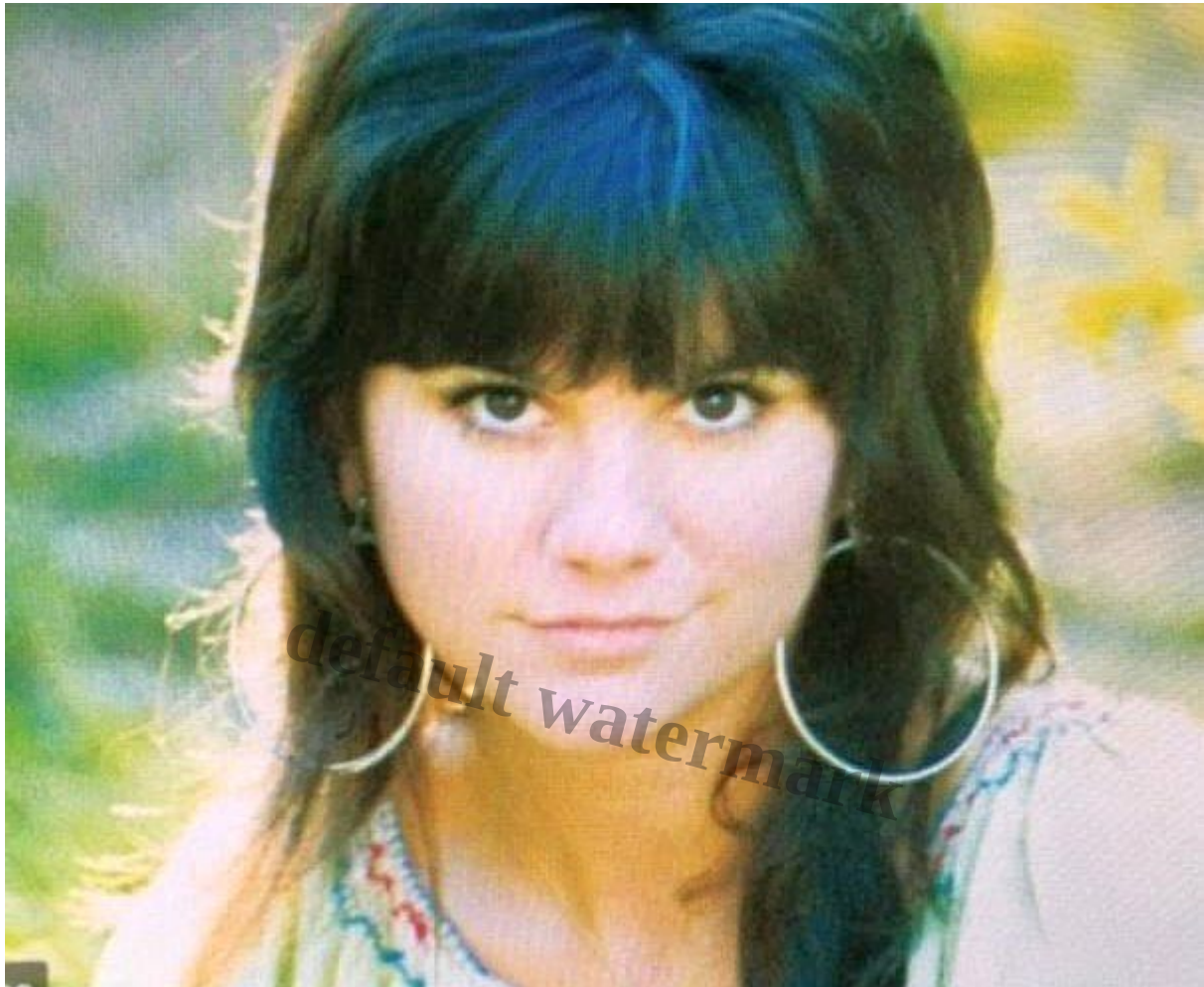
Beschrijving

Een fan heeft alles gelezen, beluisterd of gezien van een bepaalde artiest. Volgens die definitie ben ik (nog altijd) een fan van *Linda Ronstadt*.

Linda Ronstadt is een van de meest veelzijdige en invloedrijke stemmen van de Amerikaanse muziek in de laatste decennia van de vorige eeuw. In mijn middelbare schooljaren werd ik een fan. Hier volgt een **uitgebreide biografie** van haar leven, carrière en betekenis.

1. Vroege leven

- **Volledige naam:** *Linda Maria Ronstadt*
- **Geboren:** 15 juli 1946, *Tucson, Arizona, VS*
- **Afkomst:** Ze groeide op in een muzikale familie van gemengde *Duitse, Mexicaanse* en *Amerikaanse* wortels. Haar vader speelde gitaar en zong Mexicaanse liederen; haar moeder was pianiste.



The Three Ronstadts

Tijdens haar studie aan de *Universiteit van Arizona* ontmoette ze gitarist *Bob Kimmel* voor het eerst. Dat was in 1960 tijdens optredens in en rond *Tucson, Arizona* met haar oudere broer *Peter* en oudere zus *Suzi* (onder de naam *â??The Three Ronstadtsâ??*). Kimmel, die zes jaar ouder was dan Linda, was onder de indruk van de sterke stem en het enthousiasme van de toen veertienjarige.

2. Begin van haar carrière (jaren â??60)

- In 1964 verhuisde ze naar *Los Angeles* en vormde met gitarist **Bobby Kimmel** en songwriter **Kenny Edwards** de folkrockband **The Stone Poneys**.
- Hun grootste hit was *Different Drum* (1967), geschreven door *Michael Nesmith* (later bekend van *The Monkees*).

Different Drum

Voor het tweede album *Evergreen, Volume 2* waren de nummers meer rock en Linda werd vast verplaatst naar de positie van leadzangeres, met slechts af en toe een harmoniezing. Het album bevat het enige hitnummer *Different Drum*.

Het succes van *Different Drum* betekende het effectieve einde van *The Stone Poneys* als band: bijna onmiddellijk begonnen ze bekend te worden als *Linda Ronstadt and The Stone Poneys*. Ook, in tegenstelling tot de andere singletjes, die uitsluitend onder de naam van de band waren uitgebracht, bevatte de *Different Drum*-single ook in kleine letters: *Met Linda Ronstadt*. Het trio brak uit elkaar, maar ingegeven door het succes maakte Ronstadt op aandrang van platenmaatschappij *Capitol* nog een derde album *Stone Poneys and Friends*.

3. Doorbraak als soloartieste (jaren 1970)

- Rond 1974 kreeg ze grote bekendheid met het album **Heart Like a Wheel**, met hits als *You're No Good*, *When Will I Be Loved* en *It Doesn't Matter Anymore*.
- Ze stond bekend om haar krachtige stem en haar vermogen om **country, rock, pop en folk** samen te brengen.



Solo en Eagles

In 1968 begon Ronstadt een solocarrière. In 1971 kwam haar derde album uit, *Linda Ronstadt*. Haar begeleidingsband bestond uit een groep muzikanten die later de *Eagles* zouden vormen.

In 1974 brak ze door toen ze in de *Verenigde Staten* een reeks hits scoorde, alle afkomstig van het album *Heart Like a Wheel*. De single "You're No Good" (een cover van een hit van *Betty Everett*) werd ook in Europa een hit.

Heart Like a Wheel werd haar eerste album dat de bovenste positie van de *Billboard Top 200 album chart* bereikte en vier weken nummer een was op de *Billboard Country Album chart*.



Voor haar tweede *Rolling Stone* cover, maakte Annie Leibovitz een foto van Ronstadt terwijl ze bewust de camera inkijkt, gekleed in een "silk red slip"; "Annie brought it," vertelt ze. "I said, 'I don't wear stui- like that.' It made me change my subsequent album cover [1977's *Simple Dreams*] because I didn't really want that sexy image to be me. It's hard to live up to that."

Eagles

In 2014 vertelde Linda Ronstadt in een *Billboard* interview over hoe een legendarische band mede door haar toedoen werd geformeerd:

â??[Producer] John Boylan was destijds erg actief in het helpen samenstellen van een band. Hij kende alle muzikanten, en blijkbaar had Don Henley hem al een paar nummers gestuurd die hij geschreven had. Hij had me horen zingen, hij had mijn platen gehoord, hij wilde me ontmoeten en hij kwam naar L.A. in de hoop dat hij dat kon doen, en hij had een paar nummers geschreven waarvan hij hoopte dat ik ze misschien zou opnemen. Hij stuurde ze naar John en het bleken destijds geen goede nummers voor mij te zijn, maar ik hoorde hem drummen toen ik door de ruimte van de Troubadour liep en ik vond hem zoâ??n goede drummer. Hij mengde country met rock op een manier die geen van beide genres compromitteerde. Dus ik zei: â??Laten we eens kijken of we hem kunnen laten drummenâ??, en John ging met hem praten en hij zei: â??OkÃ©.â?? Dus huurden we [Henley] in om te drummen. En toen had ik een gitarist nodig. Ik kon Bernie Leadon niet meenemen omdat hij met de Flying Burrito Brothers werkte, dus ik zei: â??OkÃ©, ik neem Glenn Frey. Hij kan echt goed gitaar spelen.â?? Ik woonde toen bij J.D. Souther, en [Frey] was J.D.â??s muziekpartner. Ze hadden een groep die Longbranch Pennywhistle heette. Ze gingen min of meer uit elkaar; ze besloten hun eigen weg te gaan, maar ze waren nog steeds erg goede vrienden. Dus vroeg ik Glenn of hij met ons mee wilde op tournee. In die tijd hadden we niet genoeg geld om mensen in aparte kamers te laten slapen, dus Glenn en Don deelden een kamer met elkaar en ze ontdekten dat de ander kon zingen en een geweldige songwriter was. Glenn noemde Don zijn geheime wapen. Hij zei: â??Ik ga een band vormen met Don.â?? Ik zei: â??Dat is een geweldig idee.â?? Dus we hebben er allemaal over gesproken. John zei: â??Ik kan je hierbij helpen. Ik kan je helpen deze band op te richten, en terwijl je wacht op een platencontract, kun je met Linda spelen en een optreden geven.â?? Het was zoâ??n situatie waarin het in ieders voordeel was. Dus ik stelde voor dat ze Bernie Leadon gitaar zouden laten spelen, omdat ik Bernie leuk vond, en John stelde voor dat ze Randy Meisner zouden nemen, en zo ontstonden de Eagles. Ze repeteerden bij mij thuis, waar ik met J.D. woonde, omdat we een grotere woonkamer hadden dan zij. En ik herinner me dat ik op een dag thuiskwam en ze hadden â??Witchy Womanâ?? gerepeteerd en ze hadden alle harmonieÃ«n uitgewerkt, vierstemmige harmonieÃ«n. Het was fantastisch. Ik wist dat het een hit zou worden. Je kon het gewoon merken. Ze hadden echt sterke stemmen, echt sterk spel, echt sterke ideeÃ«n voor songwriting en ze hadden een uitgebreide pool aan Songwriters als Jack Tempchin, J.D. Souther en Jackson Browne. Het was gewoon een geweldige tijd. Met al die mogelijkheden konden ze het niet laten.â??

Hoogtepunten in de jaren â??70:

- Albums als **Simple Dreams** (1977) en **Living in the USA** (1978).
- Hits als *Blue Bayou*, *Itâ??s So Easy*, *Poor Poor Pitiful Me*, en *Ooh Baby Baby*.
- Ze groeide uit tot de **bestverkopende vrouwelijke rockster** van het decennium en sierde talloze covers van *Rolling Stone* en *Time Magazine*.



Simple Dreams

Haar grootste succes kwam met het album *Simple Dreams*, uit 1977. Het album bevatte onder andere de hits *It's So Easy* (oorspronkelijk van *Buddy Holly*) en *Blue Bayou* (oorspronkelijk van *Roy Orbison*). Ook bevatte het album enkele nummers geschreven door *Warren Zevon* en een versie van *Tumbling Dice* van *The Rolling Stones*.

Het album werd het best verkochte van haar hele carrière, en in die tijd zelfs het op één na best verkopende album van een vrouwelijke artiest (net achter *Carole King's Tapestry*).

Simple Dreams bracht vijf weken door op de nummer een positie van de *Billboard album chart*, en verdrong *Fleetwood Mac's Rumours* dat daar al een recordperiode van 29 weken had gestaan.

Living in the USA

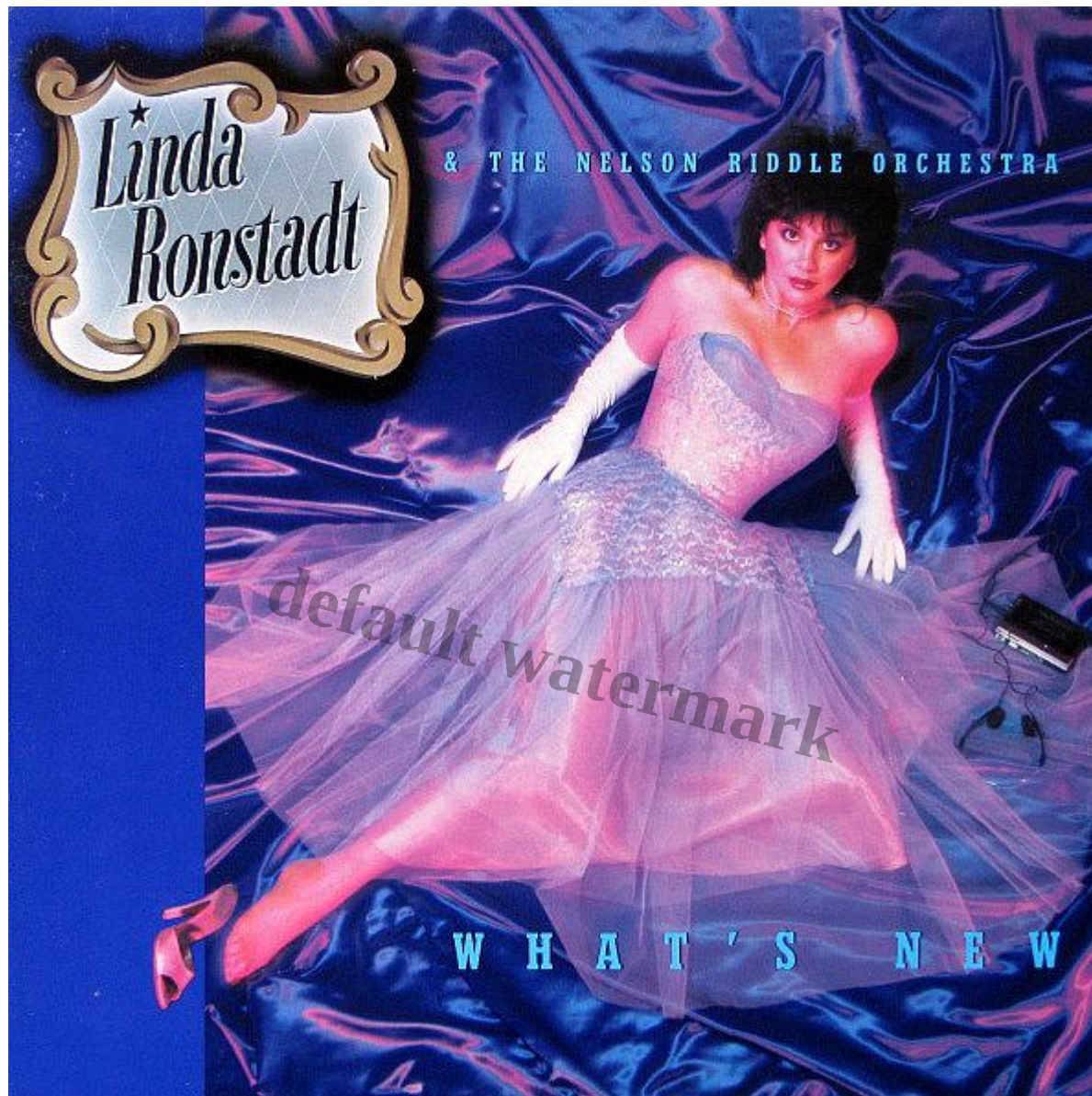
Na *Simple Dreams* bracht ze het album *Living in the U.S.A.* uit, waarop Ronstadt een staalkaart aanbiedt van de 20e-eeuwse popmuziek met nummers van Romberg en Hammerstein [“*When I grow too old to dream*”] om via Elvis “*Love me tender*” en de sound of the sixties [“*Just one look*” en “*Ooh baby, baby*”] uiteindelijk uit te komen bij nummers van *Little Feat* en *Elvis Costello*.

Het album is in feite een vooraankondiging van haar carrière vanaf de jaren 80 waarin Linda de meest uiteenlopende genres van de muziek uitvoert op de plaat alsook op diverse podia.

4. Artistieke veelzijdigheid (jaren “80)

Linda Ronstadt stond bekend om haar **muzikale nieuwsgierigheid** en ging nieuwe genres verkennen:

- **Jazz/Standards:** Samen met arrangeur **Nelson Riddle** bracht ze drie albums met klassieke Amerikaanse standards (*What’s New* (1983), *Lush Life* (1984), *For Sentimental Reasons* (1986)).
- **Mariachi & Mexicaanse muziek:** *Canciones de Mi Padre* (1987) was een ode aan haar Mexicaanse erfgoed en werd het bestverkopende niet-Engelstalige album in de VS.
- **Opera & Broadway:** Ze trad op in Gilbert & Sullivan’s *The Pirates of Penzance* (Broadway en film, 1983) en waagde zich ook aan lichte opera.
- **Country samenwerking:** Het album *Trio* (1987) met **Dolly Parton** en **Emmylou Harris** werd een groot succes, met meerdere Grammy’s.



5. Verdere carrière (jaren 1990)

- Ronstadt bleef albums uitbrengen in verschillende genres, waaronder pop, jazz, Latin en kindermuziek.
- Albums als *Cry Like a Rainstorm, Howl Like the Wind* (1989, met Aaron Neville) leverden nieuwe hits op: *Don't Know Much* en *All My Life*.
- Ze werkte regelmatig samen met oude vrienden als Emmylou Harris en Neil Young.

6. Erkenning en prijzen

- **Grammy Awards:** 11x gewonnen + meer dan 25x genomineerd.
- **Lifetime Achievement Award:** Ontvangen van de *Recording Academy* (2016).
- **Rock and Roll Hall of Fame:** In 2014 opgenomen.
- **National Medal of Arts:** Toegekend door president Obama in 2014.

7. Persoonlijk leven

- Ronstadt is nooit getrouwd, maar had relaties met onder anderen gouverneur **Jerry Brown** en filmmaker **George Lucas**.
- Ze adopteerde twee kinderen, *Mary* en *Carlos*, die ze grotendeels buiten de schijnwerpers opvoedde.
- In 2012 maakte ze bekend dat ze aan **Parkinson** lijdt (later ook omschreven als *progressieve supranucleaire verlamming*), waardoor ze niet meer kan zingen.

8. Discografie

<i>Hand sown? Home grown</i>	1969
<i>Silk purse</i>	1970
<i>Linda Ronstadt</i>	1971
<i>Donâ??t cry now</i>	1973
<i>Heart like a wheel</i>	1974
<i>Prisoner in disguise</i>	1975
<i>Hasten down the wind</i>	1976
<i>Greatest hits</i>	1976
<i>Simple dreams</i>	1977
<i>Living in the USA</i>	1978
<i>Mad love</i>	1980
<i>Greatest hits, volume 2</i>	1980
<i>Get closer</i>	1982
<i>Whatâ??s new</i>	1983
<i>Lush life</i>	1984
<i>For sentimental reasons</i>	1986
<i>Trio</i>	1987
<i>Canciones de mi padre</i>	1987
<i>Cry like a rainstorm, howl like the wind</i>	1989
<i>Mas canciones</i>	1990
<i>FrenesÃ</i>	1992
<i>Winter light</i>	1994
<i>Feels like home</i>	1995
<i>Dedicated to the one I love</i>	1996
<i>We ran</i>	1998
<i>Trio 2</i>	1999
<i>Canciones â?? The Mexican collection</i>	1999
<i>Western wall: The Tucson sessions</i>	1999
<i>A merry little Christmas</i>	2000

Humminâ?? to myself

2004

Adieu false heart

2006

Datum aangemaakt

2025/09/26

default watermark